

L.3806^B

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΟΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΚΛΗΤΗΡΟΣ

958

Στοιχισμὸς ἀπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ (1893)

Εὐρίσκομαι εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἐλλεινω λογίσω τὴν κακὴν συμπεριφορὰν ἐνίων ἀστυνομικῶν ὀργάνων, οἵτινες διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ἴσως εἶναι κατάλληλοι ἀλλ' ὄχι δι' ὄργανα τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας τῶν πολιτῶν. Συμβαίνει δὲ τὸ ἐξῆς τὸ ὅποσον ἀκούσατε καὶ θαυμάσατε.

Ἡ συνοικία Ἀγίων Πατέρων εἶνε μία ἀπὸ τὰς πλέον φιλησούχους συνοικίας, εἰτεῖται δὲ χθὲς μικρὰν πανήγυριν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἐκκλησίας. Ἦτο δ, τι ὥρα ἵον νὰ βλέπη τις τὴν φαιδρότητα τῶν μικρῶν πανηγυριστῶν. Ὅποτε ἐπεφάνη φρουρὸς τῆς τάξεως ὁ κλητὴρ Λιναρᾶς, ὅστις κύριον μέλημα ἔσχε οὐχὶ τὴν τήρησιν ἀλλὰ τὴν διασάλευσιν τῆς τάξεως διὰ τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς τοῦ πρὸς τὰ μικρὰ παιδιὰ, τοὺς μικροὺς αὐτοὺς καὶ ἀθῶους πανηγυριστὰς εἰς πῦρ ὁποῖους ἐπέσειρε τὸν πανικόν. Μόλις εἶδομεν τὸ ἐπιδεικτικόν καὶ ἀγέρωχον τοῦ κλητῆρος ἠγχιθόμεν ἐκ καρδίας ἵνα ἀπῆρχετο ὅπως μὴ ἐώσῃ ἀφορμὴν εἰς παράνομα. Δὲν ἀπέρασε ὁμως πολὺ ὥρα καὶ βλέπομεν συλλαμβάνοντα ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸν 15ατὴ υἱὸν τοῦ κ. . . . καλὸν καὶ φιλήσυχον μαθητὴν καὶ ὀδηγοῦντα αὐτὸν βασιβοῦ ζουκικῶ τῷ τρόπῳ εἰς τὴν φυλακὴν, λόγῳ ὅτι εὗτος ὑπερσπιζόμενος τὸν μικρὸν ἀδελφόν του, ἐράπισε παῖδα τινὰ, ὅστις ἤθελε διὰ λίθου νὰ κτηρήσῃ τὸν ἀδελφόν του. Ὁ ἄγριος τρόπος μὲ τὸν ὅποιον τὸν ὀδήγει ἀνεστάτωσε τὴν συνοικίαν. «Μὴ μὲ σπρώχνεις, μὴ μὲ σέρνεις» τοῦ ἔλεγεν, ἀφοῦ ἔρχομαι μόνος μου. Ἐκ τῆς γενόμενης ἀναστατώσεως ἀντιληφθεὶς ὁ πατὴρ τοῦ γεγονέντος ἔδραμε καὶ τοῦ λέγει νὰ τὸν συλλάβῃς εἶναι δικαίωμα σου δὲν γνωρίζω ὁμως διατί θὰ τὸν ὀδηγῆς τοιοῦτο τρόπο. Καὶ ποῖος εἶσαι τὸν ἐρωτᾷ ὁ κλητὴρ. Εἶμαι ὁ πατὴρ του ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύτην εἶωσεν τοῦ πατρὸς του μίαν ἰσπρωξιάν κατὰ τὸν τοίχον. Πορατυχῶν ἐγὼ τότε παρετήρησα εἰς τὸν κλητῆρα ὅτι δὲν εἴμεθα ληστὰδες νὰ συμπεριφέρεται τοιοῦτο τρόπο μὲ τιμίους ἀνθρώπους καὶ οὔτε λέξιν περισσοτέραν εἶπον παρὰ μόνον συνέστησα εἰς τὸν πατέρα τοῦ νέου νὰ ἀποσυρθῇ, ὅπερ καὶ ἐπροξενε καθ' ὃν χρόνον ὁ μικρὸς ἐξηκολούθει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ εἰς τὸν κλητῆρα πηγαινομεν διότι ἔρχομαι μόνος μου. Ἦς τὴν μόνην αὐτὴν λέξιν τὴν ὅποιαν τοῦ εἶπον, δὲν χάνει καιρὸν ἀλλ' ἐξάγει ἐπιδεικτικώτατα τὸ ξίφος του διὰ νὰ μοῦ ἐπιταθῇ, ἐγὼ δὲ ἀποσυρθεὶς ἔδραμον εἰς ἀναλήτῃσιν τοῦ κ. Ἀστυνομικοῦ ὅπως τὸν παρακαλέσω ἵνα πρὸς πρόληψιν ἄλλων ἐν τῇ συνοικίᾳ σκηθῶν τὸν ἀντικαταστήσῃ δι' ἄλλου, τοῦ ἐκθέσω δὲ καὶ τὰ διατρέξαντα μὴ εἰδῶν δ' αὐτὸν μετέβην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἀλβάνου τοῦ ἀκαμάτου καὶ δραστηριοτάτου ὑπαστυνόμου ὅστις μ' ἐθαβαίωσεν ὅτι ἐντὸς 10 λεπτῶν θέλει κατέλθαι ἵνα ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ὅπερ καὶ πράγματι ἐπραξεν.

Κατελθὼν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἀλβάνου ἐσκέφθην νὰ διέλθω ἐκ τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ἐκεῖ δὲ σταθμάρχης μοὶ λέγει «ἤλθες μόνος σου περιμένα εἰδῶ διότι ἐστὶν ἄλλοι νὰ σὲ συλλάβωσιν ἔχει ὁ κλητὴρ Λιναρᾶς ἐκθεσῖν ἐναντίον σου καὶ ἰδοὺ τὴν.»

Τὶ ἐκθεσῖν νομίζετα ἔκαμεν ὁ κλητὴρ; ἀκούσατε καὶ θαυμάσατε.

«Οἱ ἐνήργησα ἀντίστασιν κατ' αὐτοῦ ἵνα τοῦ ἀποσπάσω ἐκ τῶν χειρῶν τὸν νέον καὶ ὅτι συνεπέξαι τοῦτου εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ξιφουλκήσῃ.» Παρόμοιον ψεῦδος ἐκ γενετῆς μου δὲν ἤκουσα καὶ αὐτὸς ὁ λόγος μὲ ὑπεχρέωσε νὰ ἀναγράψω τὴν πράξιν του. Διαβεβαιῶ εἰς τὴν τιμὴν μου ὅτι μοὶ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν.

Δὲν εἶχον τελειώσει ν' ἀναγνώσω τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ταύτην καὶ ἰδοὺ φθάνει ὁ Λιναρᾶς ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς συνοικίας Ἀγίων Πατέρων ἔθα μὲ ἀνεζήτησε μὲ τὸν ἐπιδεικτικόν καὶ παληκαρίσιον τρόπον φωνάζων ἢ Γῆ μὲ τὸν Οὐρανὸν νὰ σμίξῃ ἕως τὸ ἐσπέρας θὰ τὸν συλλάβω ἰδῶμε δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀστυνομίας διέταξεν νὰ μὲ κλείσωσιν εἰς τὴν φυλακὴν, ἔθα καὶ μὲ ἐκλείσαν ἐν μέσῳ ἀγυιοπαίδων, λουστρατζήδων ὑπόπτων, κλεπτῶν καὶ ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἐξ οὐρικῶν ὀξείων ἀναθυμιάσεως ἐν ἧ θέσει εἶχε κλείσει καὶ τὸν καλὸν ἐκεῖνον νέον, ἐν ἧ δηλαδὴ θέσει κλείουσι τοὺς καλοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων, διὰ ν' ἀπομεινάνωσι φαίνεται τῆς διαλεκτικῆς καὶ τὰς ἐξῆς τῶν ἀγυιοπαίδων καὶ τῶν κλεπτῶν, καὶ ἵνα ἡ Ἀστυνομία τοιοῦτοτρόπως ἀναμορφώσῃ τοὺς μαθητὰς τῶν Σχολείων εἰς ὁμοίους τῶν κλεπτῶν καὶ ἀγυιοπαίδων πολίτας. Διέμεινον δὲ ἐν τῷ κρατητηρίῳ περὶ τὰ 5 λεπτὰ τῆς ὥρας μέχρις ὅτου ἐλθὼν ὁ ἀξιότιμος ὑπαστυνόμος κ. Ἀλβάνος ἀπέλυσιν ἀμφοτέρους.

Ἡ ψευδὴς καὶ ἀναιδεστάτη ἐκθεσὶς τοῦ κλητῆρος καὶ ἡ ἐκ ταύτης παραχθῆσα πρὸς στιγμὴν μικρὰ ἐμφυβηλία εἰς τὸν κ. Ἀλβάνου μὲ ὑπεχρέωσαν εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης. Δὲν ὑπῆρξεν οὐδαμῶς οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀντίστασις ἐπομένως ὅσα μοὶ εἶπε περὶ στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας ἦν εὐχεται νὰ γίνῃ, δὲν ἀποβλέπουσι τοὺς τιμίους καὶ παιδαγωγικοὺς εἰς τὴν Ἀρχὴν πολίτας ἀλλὰ τοὺς πολίτας ἐκείνους οἵτινες εἶναι ἀθλία καὶ ἐλθινὰ τυχοδιωκτικὰ καὶ ψυγόπονα ἀποδράσματα τῆς κοινωνίας μετὰ τῶν ὀπίσθων τις οἶδε καὶ πόσοι ἄλλοι κατατάσσονται μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν λεγομένων φρουρῶν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας τῶν πολιτῶν.

Ἐχθίσαντες τ' ἀνωτέρω εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀλβάνος ὁ τοσάκις δώσας ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ τὸν ἐκτιμήσωμεν, θέλωσι πράξῃ ὅ,τι δεῖ πρὸς ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν

Ἰωάννης Δ. Λευθεριώτης
Ἐν Κερύρα τῇ 10 Μαΐου 1893
Τυπογραφεῖον Ἀθηνᾶς
739
VI 260